

OBŁYSIEĆ (2) *vb pf*

Teksty nie oznaczają o oraz é; o prawdopodobnie jasne (tak w ob-).

praet 3 sg f obłysiała (1). n obłysiało (1). ◇ [imp 2 sg obłysi(e)j.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVIII w. s.v. obłysić.

Stać się łysym, stracić włosy; decalvare Vulg, PolAnt (2) :

*Fraza: »głowa obłysiała« = postarzał się (1): Synu człowieczy Newuchad-recár kroi Bawelłki obciążył rycerstwo łwe służbą wielką około Coru/ kážda głowá obłysiála [Omne caput decalvatum est]/ y kážde plece łtárte/ á zapláty mu nie było *BudBib Ez 29/18.**

[Szereg: »obłysiec i postrzyc się«: Oblyfiei/ y postrzyż łie dla łynow roskolły twoich [Decalvare et tondere super filios deliciarum tuarum]: Rozłłferz łylinę twoię iáko Orzeł; ięci w wiedzieni łsą z łiebie. Leop 1577 Mich 1/16 (Linde).]

W przén: O alegorycznym przedstawieniu czasu (1) :

*Fraza: »[komu] obłysiało czoło« (1): A iż mu oblyfiáło/ iuż ná przodku czoło/ Znáczy włzytko co minie/ iż iuż zówždy goło. *RejZwierz 114v.**

Formacje współrdzenne cf ŁYSIEĆ.

*Cf **OBŁYSIAŁY, OBŁYSIENIE***